

TÄLTMISSIONENS ÅRSMAGASIN

100%
LIV

– i samarbete med Hoppets Stjärna

TÄLTMISSIONEN FYLLER 50 ÅR OCH BYTER NAMN TILL 100 % LIV

Allt började med en brinnande längtan att förkunna evangelium i Sverige, Norden och ut i hela världen. Min pappa, Erik Gunnar Eriksson, var den enkla evangelisten som fullt ut ställde sig till Guds förfogande, och var än han predikade evangeliet, blev det resultat för Guds rike. Jag minns så väl när jag som liten grabb fick följa med på olika väckelsekampanjer och mötesserier. Att uppleva starka väckelsemöten, där Guds Ande föll över de församlade och där människor kom i frälsningsnöd – allt detta har satt outplånliga spår i mitt liv.

1966 bildade pappa missionsföreningen Tältmissionen, med den klara målsättningen att förkunna evangelium i hela världen. Missionsarbete startades i Uganda och Brasilien, med strategin att verka genom nationella evangelister och medarbetare.

Efter en stor väckelsekampanj i Brasilien 1969, mötte Erik Gunnar en ny dimension i kallelsen. Mötet med en döende pojke i ett slumområde förändrade Erik Gunnars syn på evangeliet. Nu stod det klart för honom att evangelium även innebar att ge hjälp till socialt utsatta. På ett ögonblick fick han uppleva en andra omvändelse – nu skulle han även göra insatser för fattiga barn och deras familjer. När han kom hem och berättade om nöden bland barnen i Brasilien och att han skulle starta ett barnhem i Brasilien, var jag 12 år.

När jag 10 år senare besökte barnarbetet i Brasilien, och mötte alla dessa underbara barn visste jag vad jag skulle göra med mitt liv. Min dröm var att Tältmissionen skulle skapa en hjälp- och biståndsorganisation med namnet Hoppets Stjärna – Star of Hope, och skala upp arbetet till att nå så många som möjligt. Och så blev det. Efter 37 års hårt arbete kan vi konstatera att Gud gav växt. Hoppets Stjärna är idag en respekterad organisation som gör storartade insatser för barn och deras familjer i 14 nationer.

Men jag upplever starkt att det är viktigt och bevara det andliga DNA som präglat denna kallelse från första början. Detta DNA är evangeliet om Jesus Kristus och är den grund som hela arbetet vilar på. Den grundvisionen bär också 100%LIV in i framtiden. Jag är fullt på det klara med att om de satsningar som görs ska bli fruktbara, måste de vara förankrade i evangeliets makt att förändra människors liv.

Framtidens motto är:

100 % Liv – i samarbete med Hoppets Stjärna.

Vi ska kämpa för att evangeliet om Jesus Kristus och hans försoningsverk på Golgata blir förkunnat, i samarbete med kraftfulla sociala insatser från Hoppets Stjärna. Vi vill erbjuda 100% Liv. Då kommer vi att få se resultat i förändrade familjer, byar, städer – ja, hela nationer.

I denna tidning blickar vi tillbaka på 50 framgångrika år, men vi vill även berätta hur vi ser på framtidens utmaningar.

EVANGELIET MÅSTE FÖRKUNNAS!

Vi människor vet av erfarenhet att vi ingenting får för ingenting här i världen. Tidigt lär vi oss att vi måste betala med vårt arbete och våra pengar. Det finns ju som bekant inget som heter "fria luncher".

Därför har vi väldigt lätt att tro att det är likadant i förhållandet till Gud. Att det krävs gärningar och åter gärningar för att komma till himlen. Alla andra religioner talar ju också om gärningarnas betydelse för att nå fram till Gud. Lagen i gamla testamentet, som kräver fullkomliga gärningar, bekräftar också detta. Det är alltså väldigt lätt för oss människor att tro att gärningar är nödvändiga för att nå fram till Gud.

Evangelium är vad intet öga sett...

Ingen människa hade kunna tänka ut något sådant som evangelium. Att Guds son lät sig födas som människa – född under lagen, för att bära vårt straff – för att vi utan någon egen gärning ska bli frälsta bara genom att förtrösta på detta. Nej, det kunde ingen hitta på.

Evangelium är *"vad inget öga har sett, och inget öra har hört, det som ingen människotanke någonsin har kunnat ana"* (1 Kor 2:9).

Det är ju alldeles för bra för att vara sant, eller hur? Men det är sant!

Men var och en måste få höra det med sina egna öron. De måste få höra att **allt** handlar om Jesus och hans ställföreträdande offer på korset. De måste få höra att Han är din frälsning, att Han är din frid, att Jesus dog för dig och att Han älskar dig!

...och måste förkunnas

Vi läser berättelsen om Kornelius i Apostlagärningarna 11:

Han [Kornelius] berättade för oss, hur han hade sett ängeln stå i hans hus och säga: Skicka bud till Joppe och hämta hit den Simon som kallas Petrus. Han skall tala till dig, och genom de orden skall du bli frälst, du och hela din familj. Och när jag började tala, föll den helige Ande på dem, alldeles som på oss under den första tiden. Apg 11:13-15

Denna text beskriver varför evangeliet måste förkunnas. Lätt märke till att Petrus säger "och när jag började tala, föll den helige Ande". Guds Ande använde det talade ordet och skapade tro genom detta ord, så att Anden tog sin boning i dem. Ordet som kan frälsa är alltså evangeliet.

Låt oss därför göra allt vi kan för att förkunna detta evangelium. För om vi som bekänner Jesus som herre och frälsare inte satsar på att låta evangeliet förkunnas, vilka ska då göra det i vårt ställe?

Det är vår uppgift, vår mission – och det är en glädjefylld sådan!

Ansvarig utgivare och redaktör:

Lennart Eriksson

Text: Börje Norlén, Torbjörn Vårsaga och Lennart Eriksson.

Bild: Dennis Thern, Börje Norlén och Samuel Andersson.

Layout: OCEDO marknadsstöd.

Tryck: Ågrenshuset.

Upplaga: 10 000 ex.

Tältmissionen verkar för evangeliets spridning

info@taltmissionen.se

www.taltmissionen.se

www.facebook.com/Taltmissionen

Telefon: 0662-461 31

Adress: Kärrsjö 136, 890 54 Trehörningsjö

Plusgiro: 69 35 77-9

110 ÅR AV MIRAKEL

I år har det gått tio år sedan Tältmissionens grundare, Erik Gunnar Eriksson, lämnade jordelivet, 110 år sedan hans mor föddes och 50 år sedan Tältmissionen startades. Men Erik Gunnars livsverk lever i högsta grad vidare.

Text: Torbjörn Vårsaga Foto: Hoppets Stjärna

Erik Gunnar har med rätta blivit ihågkommen som den karismatiska predikanten, missionären, visionären och humanitären. Vad få vet är att han som ung slog ifrån sig tanken på att någonsin bli en gudsman – och att han tvärtom kämpade vildsint för att hålla sig borta från den smala vägen. För att förstå det här måste vi resa 110 år tillbaka i tiden, till år 1906 när Erik Gunnars mamma Karin kom till världen. Långt innan sonen Erik Gunnars fötts, har hon satt bollen i rullning, genom att ge ett löfte. När hon som 14-åring konfirmerade sig, blev hon gripen hon av en längtan, ett kall: Att bli missionär och resa ut i världen för att hjälpa de utsatta. Detta lovar hon Gud under en nattvardsgång – men livet blir sällan som vi tänkt oss. Som så många i sin generation gifte sig Karin ung, och blev mamma för

första gången redan som 22-åring. 1929, när 23-åriga Karin väntar sitt andra barn, överväldigas hon av skuld-känslor. Hon har ju svikit sin skapare och kommer aldrig att kunna utföra den uppgift som hon kände sig kallad till! Uppfylld av förtvivlan stapplar hon ut i skogen, där hon gråtande ber Gud om förlåtelse för att hon har förspillt sitt liv. Det är i detta ögonblick som hon får en ingivelse. Ensam under en gammal gran, lägger hon armarna om sitt ofödda barn och avger ett nytt löfte:

”Det barn jag bär under hjärtat ger jag dig i stället.”

Och i det ögonblicket får hon frid.

Därmed är Erik Gunnars livsgärning på något sätt redan utstakad, när han föds, den 7 november 1929. Hela sin uppväxt gör Erik Gunnar under allt i

sin makt för att revoltera emot Guds kallelse över sitt liv

– Han ville ju inte alls det här, berättar hans dotter Ulrika. Han växte upp med ett beseglat öde, och den pressen stod han inte ut med. I stället gjorde han allt för att hans mammas löfte inte skulle gå i uppfyllelse.

Den unge Erik Gunnar super, slåss och hamnar med jämna mellanrum i klammer med landsfiskalen.

Under tiden sitter hans stackars mor hemma och våndas och ber och när sonens härjar som värst kommer en syn över henne. Hon ser sin son stå och predika för människor med annan hudfärg, långt bort från lilla Kärrsjö. Då skingras hennes tvivel, och hon känner hur friden återvänder.

Den egenskap som gör Erik Gunnar till en sådan vilde i ungdomen blir

också den som gör honom till en framgångsrik missionär. – Pappa skulle vara värst i allt, säger sonen Lennart. Han blev en ytterlighetsmänniska – och det här tog han också med sig in i sitt missionsarbete.

Vägen till omvändelse gick via tre svåra olyckor: en granatexplosion under värnplikten, en ryggskada med delvis förlamning till följd och en livshotande hjärnhinneinflammation. Efter varje olycka lovar Erik Gunnar att tjäna Gud om han blir återställd – och varje gång tillfrisknar han mirakulöst. Den tredje gången håller han sitt löfte. 1958, i ett möte i en frikyrka, knäböjer han inför den som hans mor lovat bort honom till 29 år tidigare. Händelsen beskrivs allra bäst med Erik Gunnars egna ord:

"Jag överlät äntligen mitt liv åt Gud. Det var början på Guds verk och slutet på mitt eget."

Omvändelsen följs av händelserika år som blir till årtionden. Efter att ha gått bibelskola i Örebro blir Erik Gunnar

evangelist och en ledande gestalt inom den svenska Maranatarörelsen, samtidigt som hans intresse för mission växer sig allt starkare. Snart är han en av Sveriges mest kända missionsprofiler. Genom Maranata gör han insamlingar till missionsprojekt i Brasilien, men när ledningen i Stockholm vägrar att låta pengarna gå till detta bestämda ändamål, bryter sig Erik Gunnar loss 1965 och startar Tältmissionen ett år senare. Han börjar missionera alltmer utomlands och är borta från familjen månader i sträck. I Brasilien blir han en av landets mest kända utländska profiler och turnerar ibland med livvaktsskydd.

Och så, 1969, sker det möte som ska förändra tiotusentals liv på fem kontinenter. I Francisco Sás slumkvarter kommer en kvinna fram till honom och lägger sitt döende barn i hans famn. "Be till Gud att min lille son får leva", vädjar hon.

Den lille pojken, Paolo, överlever och

blir det första barn som tas omhand på barnhemmet, som Erik Gunnar samlat in pengar till, och som invigs 1970.

Barnhemmets namn, "Hoppets Stjärna" ger sedan namn åt hela den världsomfattande bistandsverksamhet, som växer fram under de kommande decennierna. Med aldrig sinande energi leder Erik Gunnar verksamheten mot ständigt nya mål. På tio år ökar omsättningen från 750 000 till 33 miljoner; motsvarande 4 400%.

– I efterhand har jag insett att vår pappa var unik, säger Lennart, när vi människor stöter på en bergvägg vänder 99 av 100 och säger "det går inte att komma längre." Erik Gunnar var den där hundrade som ropar "då spränger vi en tunnel!".

När Erik Gunnar dog 2006, var det exakt 100 år sedan hans mamma Karin föddes. Hon fick förmånen att se både sitt löfte och sin dröm bli uppfyllda. Nu har båda lämnat jorden – men deras drömmar fortsätter att förändra liv. ■

VAD ÄR DINA MINNEN AV TÄLTMISSIONEN OCH ERIK GUNNAR?

Vi bad några av alla de personer som under årens lopp samarbetat med Tältmissionen att berätta om sina intryck av missionen och av grundaren Erik Gunnar Eriksson. ■

Text: Börje Norlén Foto: Hoppets Stjärna

Donald Bergagård

Vän och mentor till Erik Gunnar i närmare 50 år

Vi var kompisar från 1958 och samarbetade till och från under årens lopp. Vi möttes i Örebro då han gick på missionsskolan och jag jobbade i pingstförsamlingen. 1961 följde han med mig till Norge, där Maran Ata hade möten. I bilen dit var han skeptisk, men när vi kom dit var det någon som bar fram ett budskap i tungor. Erik Gunnar fick uttydningen och sedan var han helt såld på det nya; sången, handklappningen, friheten, glädjen – han köpte allt!

Vi stod sedan tillsammans i Maranatarörelsen i Sverige, som gick fram starkt ända fram till 1970, då det blev splittring i ledarskapet. Erik Gunnar ordnade en Europakonferens i Rättvik och vi slog ihop våra respektive tält. I flera år på 70-talet samlade vi mycket folk där.

Erik Gunnar var mycket trevlig med humor och vi hade ett gott samarbete. Jag kan inte minnas att vi någon gång var osams. Han predikade med glöd från himlen, humor och inspiration.

Roland Lundgren

Evangelist, medlem i duon Curt & Roland

Jag blev bekant med Erik Gunnar i början av 60-talet. Han bodde också i Falköping ett tag, där vi samarbetade i Sionförsamlingen, som var en Maranata-församling. Min kompis Curt Petersén reste med Erik Gunnar under flera år innan Curt och jag började resa och spela tillsammans.

Erik Gunnar var spontan och handlingskraftig. Det satt aldrig fast. Han hade en väldig gnista; en improvisatör av stora mått, vilket var en förutsättning för honom för att fungera som evangelist.

Rune Gelinder

Sångevangelist under Maranata-tiden

När jag gjorde min vapenfria värnplikt i Borlänge bodde jag hemma hos Erik Gunnar under ett och ett halvt år och blev som en i familjen. Jag jobbade för Tältmissionen och körde land annat tält. Erik Gunnar var väldigt omhändertagande och hjälpte till med många praktiska saker. Han var en entreprenör, djärv och inte rädd för okonventionella lösningar. Vi träffades året innan han dog och det blev ett fint minne för mig.

Bosse Andersson

Mångårig sångarevangelist tillsammans med hustrun Anita

Jag reste med Erik Gunnar och Tältmissionen i hela Norden i slutet av 60-talet och upplevde mycket. Jag blev alltid väl mottagen med min elgitarr och kände glädje att få vara med och spela. Tiden med Tältmissionen gav mig stor erfarenhet av väckelsearbete och minns speciellt tältkampanjerna vi hade under flera somrar i Hammarstrand. Mötena satte fart på hela bygden och tältet blev något av en samlingspunkt. Än idag händer det att folk frågar mig om vi inte ska komma tillbaka till Hammarstrand.

Ett annat starkt minne från åren med Erik Gunnar var den tre-veckors kampanj vi hade i Bergen, Norge, då över 30 personer blev frälsta. Jag har aldrig upplevt något så starkt varken förr eller senare.

Jag gillade verkligen Erik Gunnar. Han var en duktig evangelist. Hygglig, generös och kamratlig att jobba med. Han uppträdde inte som någon kung utan var en i gänget. Det var en sida som jag uppskattade mycket. Han var en folktalare, humoristisk och drastisk och träffade alltid rätt när den helige Ande kom över honom på ett speciellt sätt.

Curt Johansson

Missionsledare, Trosnistan Mission

Erik Gunnar tillhör de starka profilerna från Maranata-väckelsen. När jag var nyfrälst 1963 lyssnade jag ofta till hans eldiga förkunnelse. När jag och min bror Ove åkte ut som evangelister till Edsbyn 1967, besökte vi Borlänge på vägen. Erik Gunnar bodde där och i församlingen i Borlänge höll vi vår första predikan.

Under flera år stöttade vår församling i Edsbyn Erik Gunnar och de stora sommarkonferenserna i Rättvik. Jag minns även med tacksamhet flera starka midsommarkonferenser, där Erik Gunnar predikade och profeterade under stor smörjelse.

Agne Bark

Bibellärare, pastor och sångförfattare

Jag samarbetade med Erik Gunnar sedan 50-talet och deltog i många konferenser i Kärrsjö. Erik Gunnar var en suverän evangelist. Han hade samma budskap som andra men sa det på ett helt nytt sätt. Han var väldigt spontan. När det gick för snabbt och var det bra att han hade "bromsklossar" vid sin sida som hejdade honom.

På YouTube finns videoklipp från Maranatomötet som sändes i TV 1963 och där får man ett levande exempel på Erik Gunnars sätt att predika. Än idag saknar jag den glöd som fanns under det jag brukar kalla "oskuldens tid", innan religionspolitik kom in och skapade splittring. Det handlade om att vinna människor för Gud. Erik Gunnar hade stor del i detta.

Ingemar Helmner

Pastor och resande evangelist i nära 50 år

Jag mötte Erik Gunnar redan som 14-åring och blev fascinerad av hans inspiration, glöd och starka personlighet. När jag var 15 sa han till mig: det står en orgel och väntar på dig i väckelsetältet och den sommaren, för 50 år sedan, blev första gången jag samarbetade med Erik Gunnar. Det kom att bli många tillfällen senare under årens lopp.

Erik Gunnars framtoning som evangelist och hans sätt att möta icke-troende var den bästa skolan och har präglat mig. På vissa möten kunde bortåt 80% av mötesdeltagarna bestå av personer som i vanliga fall inte besökte kristna sammanhang men Erik Gunnars hängivenhet och radikala framtoning fängslade dem från första stund. Ja, faktum är att ju tuffare och mer radikalt han uttryckte sig, desto mer gillade de honom.

Genom alla år stod Erik Gunnar mig mycket nära. Han och Karin var värdpar när Agneta och jag gifte oss och jag fick förtroendet att vara officiant vid begravningshögtiden i Kärrsjö för tio år sedan.

Jag tror man kan säga att trons nådegåva var mycket verksam i Erik Gunnars liv. Han hade inställningen att ingenting var omöjligt, bara att det kunde ta lite längre tid ibland. Han insåg också att han var beroende av att kompletteras av goda medarbetare. Jag kommer ihåg att han ibland gick av och an på kontoret och talade om för mig vad han tänkte ta upp i en predikan. Sedan fick jag i uppdrag att skriva ett utkast. Vi hade ett unikt samarbete och jag är glad att jag fick lära känna honom.

Erik Gunnar förrättar dop i Kärrsjö

En av de lastbilar Tältmissionen

Kenth Johansson, Argentina, möter några ungdomar.

Lennart predikar i Dano, Haiti.

En kvinna i Santos Brasilien möter Jesus på ett väckelsemöte.

Jesushungriga människor fyller fä

åkte runt med på XX-talet.

Erik Gunnar med barn från Tjernobyl.

Några kvinnliga internert i Kenya finner glädje i Jesus Kristus.

Fikapaus i barnkyrkan i Dimancheni.

älten i Kärrsjö.

Barnen på en söndagsskola i Filippinerna lyssnar uppmärksamt.

SÅ FÖRÄNDRAR VI ROMERNAS SITUATION

Text: Lennart Eriksson Foto: Tältmissionen

Slaveri, utanförskap, förföljelse... Ja, romernas historia är lika förfärlig som den är lång. Pengar är inte svaret. Om så vore, skulle problemen kunna lösas på kort tid. Nej, svaret är evangeliet. På samma sätt som Sverige förvandlades från ett land i misär sedan mitten av 1800-talet, kan romernas situation förändras på sikt.

Sedan jag upplevde kallelsen att skapa en varaktig förändring för romer i Rumänien, har jag sökt vägar hur det ska gå till. Hösten 2014 besökte jag en rad platser i Rumänien för att finna svar. I staden Murgeni fann jag att i stort sett all brottslighet hade försvunnit, domstolen lagts ner, supandet upphört; sju av åtta barer har stängts, och där alla barn går i skolan. I en annan ort, Slobocea, var bilden densamma. Alla barn gick i skola, rumäner och romer levde fridfullt sida vid sida, utan märkbar brottslighet. Samma sak hade inträffat i staden Toflea. Vad var anledningen?

Evangeliet åstadkommer genomgripande förvandling

När jag studerade vår egen historia fann jag att Sverige för 150 år sedan var Europas fattigaste land. Den sociala misären, som följde av det ohämmade superiet, var värst i hela Europa. Mer än en miljon emigrerade. Men på bara hundra år utvecklades vi till ett av de rikaste länderna i världen.

Frågan är om det finns något folk, som bättre kan förstå vad folkgruppen romer behöver uppleva och genomgå, än vi svenskar? Svaret finns i vår egen historia och svaret är evangelium. Evangeliet är den enda kraft som kan förvandla en människa på insidan, och skapa en ny livsinriktning. Det resultat som följer av detta är att människor slutar supa, börjar värdesätta sin familj, vill arbeta och göra rätt för sig, följa tio Guds bud och på så sätt medverka till att bygga upp samhället.

I Sverige var det precis detta som hände. Det började som en läsarrörelse, ur den föddes en folkväckelse som tillsammans med nykterhetsrörelse och arbetarrörelse förvandlade Sverige på bara några generationer. Ur folkväckelsen föddes också förutsättningarna för den demokrati vi är så stolta över.

Så förändrar vi romernas situation

Jesus är svaret. Evangeliet är hörnstenen till den strategi Hoppets Stjärna och 100 % Liv jobbar med i Rumänien, hand i hand, skuldra mot skuldra. Från missionen utgår stöd och uppmuntran till församlingar, pastorer och evangelister som har en kallelse att predika evangeliet.

Lennart med några av barnen i Pantalimon, Bukarest.

Pingstförsamlingen i Slobocea sjuder av liv.

Från Hoppets Stjärna genomförs sociala insatser inom fokusområdena utbildning, hälsa, jobbskapande åtgärder, strukturella frågor och attitydsförändringar. De sociala insatserna riktas främst till barn och deras familjer och utgår från ett utbildnings- och resurscenter.

Och insatserna genomförs enbart i orter där evangeliet först förkunnats och där en lokal församling etablerats.

Det finns ingen annan utväg till förvandling för folkgruppen romer än evangeliets förvandlande kraft!

Tillsammans med kraftfulla sociala insatser kommer evangeliet förändra romernas situation.

Bevisen finns i Murgeni, Slobocea och Toflea. ■

Ian Florea

Allt började i januari 1993 med ett enkelt husmöte hos en kristen rom i staden Murgeni i nordöstra Rumänien, nästan precis tre år efter att diktaren Ceaușescu störtats. Murgeni var okänt för alla kriminella romer. Idag är 85 procent av dem kristna och stadens domstol i tingshuset, har fått stänga igen. All kriminalitet är i stort sett borta.

Ian Florea var den pastor som fick höra en liten grupp troendes rop om hjälp. Sedan dess har pastor Florea och flera av hans kollegor haft regelbunden ekonomisk hjälp från Tältmissionen.

– 1992 var jag den enda ordinarie pastorn i regionen Vaslui och jag fick en förfrågan om att komma hem till ett par kristna romer i den okända staden Murgeni, berättar Ian Florea. I skuggan av Ceaușescus fall och den nya regimen som började ta form, samlades en liten grupp om 20 troende hemma hos en romsk familj.

– Jag hade mitt dragspel med mig och tio sånger som vi kunde sjunga. När vi sjungit igenom dem, så började vi om från början igen, minns Ian Florea.

Familjen bjöd på middag, en tacksamhetsgest till den pastor som tagit sig de sju milen till den ökända staden. Det blev fler besök och gruppen av troende samlades till bönen möten och fick undervisning och det kristna budskapet började spridas bland romerna i Murgeni.

– Den 30 maj 1993 var en stor dag för Murgeni, minns Ian Florea. Då hölls det allra första kristna dopet och 17 personer, alla klädda i vitt, lät döpa sig. Det var många från staden som kom för att se på dopförrättningen och så småningom tog fler och fler personer emot Jesus i sina liv.

Evangeliets framgång gjorde att brottsligheten började avta i den lilla staden. Tidigare var kriminalitet näst intill ett yrke. Stölder, snatterier och stora alkoholkonsumtioner var en vardag. Unga döttrar i familjerna blev bort-

gifta redan som 11–12 åringar. Fruarna i allmänhet gick runt och tiggde medan männen söp sig fulla.

Fick de inga allmosor, stal de vad som gick att stjäla med fängelsestraff som följd. Ofta resulterade det i splittrade familjer som ibland fick gå från hem och hus. En särskild domstol för romer inrättades och fängelset var oftast överfyllda. När det var dags för frigivning, gick de ut och fortsatte med kriminalitet för att överleva.

– Som ett resultat av att invånarna fått del av evangeliet har antalet brott minskat avsevärt. Vi var noga med att undervisa dem om att lämna den brottsliga verksamheten och sluta dricka alkohol. På så sätt kunde fler och fler kunna använda sin tid att arbeta praktiskt och lära sig överleva utan kriminalitet.

Det lilla samhället växte och 2003 fick Murgeni stadsrättigheter med drygt 4 000 invånare. Och framgången för evangeliet fortsatte i oförminskad styrka. Idag tillhör 85 procent av romerna i Murgeni en lokal evangelisk församling. Husförsamlingen är idag en stor pingstförsamling med mer än 1000 medlemmar. Brottsligheten bland romerna har minskat till nästan noll procent och 2011 bestämde sig myndigheterna för att stänga domstolen.

– Lokala barer har slagit igen eftersom nästan ingen längre ville köpa alkohol. Nu köper romerna i Murgeni juice istället. Ja, jag märker att det kristna budskapet har radikalt förändrat sinnen och beteenden, konstaterar Ian Florea som efter mer än 20 år fortsätter att undervisa och predika evangeliet i Murgeni. ■

EVANGELIST MED HELA VÄRLDEN SOM ARBETSFÄLT

Han föddes som Peter Ljunggren i Småland för drygt 60 år sedan. Sedan mer än 40 år tillbaka är han bosatt i Toronto i Kanada. Internationellt är han känd som Peter Youngren och har lett stora kampanjer i mer än 100 länder. Peter är huvudtalare i årets Kärrsjökonferens.

Text: Börje Norlén Foto: Internet

Världsevangelisten Peter Ljunggren ringer upp exakt den tid vi kommit överens om och i vår krympande värld hörs han lika tydligt som om han vore på plats personligen. Efter som han emigrerade till Nordamerika så tidigt i livet har han inga personliga minnen av Tältmissionens grundare Erik Gunnar Eriksson.

– Men jag hörde förstås talas om Erik Gunnar, när jag bodde hemma hos mina föräldrar. Tältmissionen har jag också följt genom åren och jag var en av de första att beställa ett ex av biografen om Erik Gunnar. Jag uppskattar det jag hört och läst om honom; att han var den-samme i stora som små möten och troget förmedlade samma budskap.

Som svensk i utlandet och dessutom ofta ute på uppdrag utöver världen, följer Peter inte så noga med allt som händer inom kristenheten i Sverige. Men en del har han pejl på. När han i sommar besöker sitt gamla fosterland vill han samla kristna i Sverige kring evangeliet om Jesus Kristus.

– Så långt jag förstått har evangeliet kommit i bakgrunden i stora delar av kristenheten i Sverige. Det enkla evangeliet om vad Gud i Kristus gjort för alla människor har jag predikat i över 40 år, och det får aldrig glömmas bort.

På senare år har Peter Ljunggren genom sin organisation World Impact Ministries – (WIM); i Sverige – Evangelium till alla länder – (ETAL), satsat stora resurser på att nå ut med evangeliet till muslimvärlden. Han har genomfört evangeliska kampanjer i muslimskt dominerade områden, parallellt med TV-sändningar. Något Peter även skulle

tänka sig att satsa på även i Sverige.

– Sverige tar ju emot oerhört många muslimer i den stora flyktingvåg vi ser. Bakom ligger säkert en allmän snällhet och en vilja att hjälpa, men det verkar inte finnas någon genomtänkt plan för hur alla nytillkomna ska tas om hand. Som kristna har vi en uppgift att öppna deras ögon för att upptäcka det kristna evangeliet. Själv skulle jag gärna vilja satsa på en större kampanj för att nå ut till muslimer i Sverige. Tyvärr tror jag inte det just nu finns tillräckligt stor enhet i kristenheten för att komma till skott.

Peter Ljunggren kan mycket väl tänka sig ett utökat samarbete med Tältmissionen – 100 % Liv – i framtiden. Kampanjer i större städer, med ett budskap som gemene man kan förstå och ta emot. Hela tiden finns den där – den kallelse han mottog redan i unga år. Han beskriver den som en börda, som ständigt finns inom honom; det handlar om att nå ut till så många som möjligt av dem som ännu inte känner Jesus Kristus. Den bördan bär han med sig också till Sverige. I stora eller små sammanhang vill han förkunna nådens evangelium om frälsning och helande.

– Jag ser mycket fram emot att komma till Kärrsjökonferensen med ett budskap om vem Gud är så att folk lockas till att får en relation med Jesus Kristus. Det vill jag se i Kärrsjö och övriga Sverige, liksom i hela världen. Det viktigaste för mig är att inte distraheras av personangrepp och motstånd. Jag vill fullborda mitt lopp, genom att troget förmedla nådens evangelium. ■

ALFA – EN VÄG TILL FRIHET

Är du förälder till ett barn med funktionshinder i Rumänien och Moldavien möts du ofta av förkastelse. Att få ett barn med funktionshinder betraktas ofta som Guds straff för oförlåtna synder. Att då få höra att Jesus dog för ALLAS synder och att ingen fördömelse finns i Kristus – det ger frihet.

Genom att erbjuda alla föräldrar som är i kontakt med Hoppets Stjärna alfakurser, har en dramatisk förändring skett. Vi har sett hur Jesu kärlek förvandlat både föräldrar och deras äktenskap.

Underbara vittnesbörd om hur Jesu härlighet trängt in i deras sorgsna hjärtan, fördrivit allt hat och all ångest och om hur livet aldrig blev detsamma igen. Och de stora vinnarna är barnen – den värme och kärlek som deras föräldrar nu möter dem med, är den finaste gåva de kan få.

Alfakurserna startades 2014 i Hoppets Stjärnas centra i Dorohoi i september och i staden Isai i oktober. Ansvariga för kurserna är Camelia Topala, Doru Butincu och Viorel Topala. Emellanåt inbjuds andra predikanter, pastorer och utländska gäster att besvara deltagarnas frågor. Efter Alfakursen, med grundläggande kunskaper om den kristna tron, följer Betakursen, som lägger en bra grund till hur man lever det kristna livet.

Målet med Betakurserna är att bygga en bra och verklig grund i föräldrarnas liv och anpassas efter deltagarnas behov och frågor och kan vara mer flexibla när olika ämnen diskuteras. Exempel på ämnen är: föräldrarnas roll i familjen; grunder i den kristna tron; hur kan man leva i seger i sitt liv; varför är det viktigt att tillhöra en gemenskap med samma tro och värderingar.

Vi har fått många positiva vittnesbörd, uppskattning och tacksamhet för kurserna, upplägget, lärarna, undervisningen och maten. Glädjande rapporter om förvandlade liv och äktenskap och en närmare relation till Gud och till Hans Ord. Över 200 personer har gått Alfa- och Betakurser det senaste året.

KORTFAKTA OM PETER LJUNGGREN

- Peter växte upp i Solberga, Nässjö i Småland.
- 1973 flyttade han till USA för att gå bibelskola och lära sig engelska flytande. Målsättningen var klar; han ville nå ut med evangeliet över hela världen.
- 1974 hade han sin första kampanj i Toronto i Kanada. Den varade tre veckor. Under 16 år besökte han varenda större stad i Kanada och hade kampanjer som varade 1–6 veckor.
- Parallellt med detta hade han större och mindre kampanjer över hela världen. Även Sverige fick besök.
- Församlingar har planterats över hela världen. I Toronto har Peter grundat International Celebration Church, där han predikar två gånger varje månad.
- Flera bibelskolor har startats; mer än 360 000 ledare har deltagit i speciella seminarier under årens lopp.
- Peter har alltid strävat efter att predika Kristus på det sätt som bäst gagnar evangeliet, med tillbörlig respekt för olika religioner och kulturer. Han vill inte fokusera på småsaker utan på det centrala i evangeliet. Drivkraften har hela tiden varit att nå ut till dem som inte fått höra evangeliet. Det har legat som en börda över honom, alltsedan tonåren.
- Första kampanjen i Indien hölls 1980, sedan har över 40 kampanjer genomförts i detta folkrika land, även om han många år har nekats inresetillstånd.
- På senare år har Peter målmedvetet satsat på att nå ut i muslimvärlden, även judar vill han nå med frälsningens evangelium.
- Troligen har Peter Ljunggren fått möjlighet att predika och be för fler människor än någon annan svensk predikant hittills har gjort.

CARINA TAGGAD INFÖR NYA UTMANINGAR

De senaste åren har Carina Berg jobbat som pastor i en frikyrkoförsamling. Som gammal frälsningssoldat har hon alltid framhållit att predikan och diakoni hör ihop och när hon förra året mötte Lennart Eriksson upplevde hon att hans vision klickade i med hennes.

Text: Börje Norlén Foto: Hoppets Stjärna

Carina Berg låter glad och positiv när vi får kontakt per telefon. Hon visste inte mycket om Tältmissionen (100% Liv) när hon för ett år sedan mötte dess entusiastiske ledare Lennart Eriksson. De hade inte pratats vid särskilt länge förrän de insåg att de hade en gemensam syn på mycket som rör det kristna livet. Speciellt var de överens om att det inte räcker enbart med förkunnelse – den måste även omsättas i praktisk handling.

Carina berättar att hon har en bakgrund som frälsningssoldat och har tagit till sig William Booths originalrecept "soap, soup, salvation" (tvål, soppa, frälsning).

Efter sommaren ska Carina börja en nyinrättad inställning hos Tältmission (100% Liv). Den exakta inriktningen av tjänsten kan hon till stor del själv utforma.

– Ja, det är inte bestämt helt och håller hur uppdraget kommer att se ut, berättar Carina.

– Jag ser framför mig att det berör hela människan. Jag kommer att röra på mig en hel del och finnas ute bland folk, vilket jag tycker är oerhört viktigt och jag känner mig väldigt taggad inför de nya uppgifterna.

Carina har redan bokat in dagledigträffar, kvinnofrukostar, cafémöten och andra samlingar. Hon är en mångsidig och har sysslat med lite av varje, bland annat har hon varit barnsköterska, sålt kläder och jobbat i hotell- och restaurangbranschen. Efter en teologisk utbildning vid Teologiska högskolan i Örebro har hon de senaste åren jobbat som pastor i Betanieförsamlingen i Odensbacken. Parallellt med det har hon också varit coordinator för ELCA-stiftelsens sommarverksamhet i Löttorp på Öland.

– I de samlingar, där jag medverkar kommer jag att sjunga, tala och informera om 100 % Liv och Hoppets Stjärna, vid behov också predika i gudstjänster. Jag brinner för att förkunna evangeliet i både ord och handling, säger Carina.

– I Bibeln talas mycket om detta, bland annat lyfts att Israels folk skulle ta hand om den fattige och invandraren i sitt land. Människor som av olika anledningar hamnat fel i livet, ligger också på mitt hjärta.

Carina har pratat med Lennart Eriksson om att det är dags att nå ut till dem som under uppväxten varit engagerade i en församling, men som i sedan valt en annan livsväg. Dessa så kallade Guds barnbarn finns överallt i vårt land. Det rör sig om tusentals personer, som kanske blivit besvikna på vissa religiösa inslag i deras uppväxtmiljö. Men för många lever grundtonen i evangeliet ändå kvar som en varm känsla av trygghet

inombords. Carina menar att många av de sånger som förr sjöngs i kristna sammanhang fortfarande väcker fina minnen till liv.

– Under de fyra år jag tjänat som pastor har jag lärt mig så mycket om vad som egentligen är viktigast i livet. Hos oss i frikyrkan finns det alltid en spänning mellan vad vi betraktar som andligt och oandligt. För mig, som inte växte upp i en troende familj, känns det viktigt att presentera evangeliet så att människor utanför kyrkan kan identifiera sig med det som vi sysslar med i kyrkorna, säger Carina.

– Jag tror att det personliga vittnesbördet, då människor berättar om sina erfarenheter, måste få komma fram.

– Många känner inte heller igen sig i den sångstil som är så vanlig i frikyrkorna nu, och där tror jag det är viktigt att ge utrymme för variation.

Men framför allt menar Carina att vi som kristna måste ha kärlek för människor och be för dem vi kommer i kontakt med. Carl-Erik Sahlberg, under många år präst i S:ta Clara kyrka i centrala Stockholm, är ett föredöme för Carina och innan vi avslutar vårt samtal citerar Carina något hon hört Sahlberg säga:

"Bönelivet fungerar bäst när man älskar andra människor."

– Då är det ingen brist på böneämnen! Avslutar Carina. ■

SAMUEL FÖLJER SIN STORE IDOL

Samuel Andersson hade precis avslutat sin medieutbildning, när drömmen blev verklighet. TV-programmet Idol behövde någon som kunde jobba med sociala medier. Karriären var utstakad. Om det inte hade varit för den manande rösten på insidan...

Text: Börje Norlén Foto: Privat

Digital Marketing Director. Samuel Andersson låter nöjd med titeln som följer med hans uppdrag som nyanställd i Hoppets Stjärnas team. Innebörden av den spektakulära titeln är att Samuel ska se till att organisationen blir mer synlig i sociala medier, på webbsajten och i andra digitala kanaler. Att Samuel är rätt man för uppgiften bevisade han, när han ingick i teamet från Fremantle Media, som producerade det populära och uppmärksammade programmet Idol i TV4.

Samuel har haft ett flyt, som många i hans ålder avundas honom. Efter avslutad medieutbildning fick han jobb på Fremantle Media. Nu var Samuel insläppt i medias finrum, det bästa skyltfönstret för karriären.

– Jag har alltid gillat att pröva mina vingar och att styra upp saker. När jag jobbade som ungdomsledare i en kyrka i Örebro märkte jag att korta filmsnuttar är ett effektivt sätt att nå ut med information. Jag märkte att det inte var så svårt att göra klipp som folk uppskattade. Det ledde till att jag fick uppdrag från företag vid event, lanseringar och annat.

Samuels fallenhet för den tekniken uppmärksammades av Idolredaktionen som blev medveten om Samuels skicklighet och lät honom göra inslag på det som hände bakom scenen. Inslagen som i sociala medier och på TV4 play blev snart populära. Med många "likes" och delningar växte Samuels självförtroende.

– Det var otroligt spännande och kreativt att jobba med TV4. Fester mitt i vardagen och roliga grejer hela tiden. Ibland kändes det nästan överkligt att jag tjänade pengar på något som var så kul.

Men mitt i all glamour var det något som pockade på uppmärksamhet. Minnesbilderna från resan till Kenya med Hoppets Stjärna dök upp inom honom. Samuel hade varit där med sitt pop-/rap-band HANSAM, för att producera filmer för att engagera nya sponsorer.

– När jag var i Kenya kände jag att det var det här jag ville använda den gåva jag fått till. Jag ville spegla verkligheten och göra en insats för människor i behov av stöd. Den vecka jag var där var jag så upptagen med att dokumentera att jag inte riktigt kunde ta in allt, rent känslomässigt. I mitt undermedvetna hade dessa intryck

lagrats, och jag hade svårt att skaka av mig dem. Så jag bestämde mig för att ta tid att samtala med Gud i min ensamhet. Då liksom hörde jag en fråga inom mig: 'var det här allt du tänkte? Har du inte glömt bort något nu, för du har ju sagt något annat till mig förut'. Då kände jag att jag mitt i allt det roliga jag fick vara med om bar på en gnagande känsla av att jag var på fel plats. En känsla av vilsenhet och eftertanke kom över mig

Då hände det märkliga att Samuel redan samma dag fick ett samtal från Ulrika Kallin, verksamhetschef på Hoppets Stjärna, som sa att de hade fått en idé. De hade insett att de behövde bli bättre på digital marknadsföring, för att nå ut med information och att värva nya regelbundna givare. I det sammanhanget var det förstås inte alltför långsökt att tänka på Samuel Andersson. Som i filmen om tjuren Ferdinand, kan man tänka sig att de förtjust utbrast: 'honom ska vi ha!' Och eftersom Gud redan hade talat med Samuel om hur Han såg på saken, så var Ulrikas erbjudande som att slå in en öppen dörr.

– I erbjudandet ingick att resa med på Samuel Ljungblahds turnéer och informera om Hoppets Stjärna, och jag kände direkt: wow, det här vill jag verkligen göra! Musik är ju mitt andra stora intresse i

livet. Bättre reklampelare än Ljungblahd går det knappt att få, så det är otroligt kul att få vara med. Vi har redan fått många faddrar till olika projekt för barn och i sommar ska vi jobba ännu mer på festivaler och andra evenemang.

Samuel ska också jobba mot företag som vill sponsra olika sociala projekt. Att via digitala kanaler nå ut med det kristna budskapet om försoning är också viktigt.

– Kan vi ta vara på de nya möjligheterna så kan vi få en otrolig spridning. Det handlar om ett nytt sätt att tänka, budskapet är detsamma, det är bara kanalerna för att få ut det som är annorlunda. Vi måste verkligen ta chansen att få ut de goda nyheterna; i den värld vi lever i idag behöver vi Jesus mer än någonsin. Jag känner frid över att få syssla med något som gör skillnad och jag vet att jag är på rätt ställe just nu, konstaterar Samuel Andersson tacksamt.

Vad är väl en häftig anställning på Idol mot att vara på just den plats som Skaparen avsett? ■

JESUSRELATIONEN ÅTERKNYTS PÅ JESUSTRÄFFAR

Det såg ut som Tommy Lehnberg hade sin bästa tid bakom sig. Sårad, sargad, misslyckad kändes det som om han hamnat på sophögen. Då bad han en spontan bön som skulle öppna en helt ny uppgift för honom.

Text och foto: Börje Norlén

Tommy Lehnberg hade varit aktivt engagerad i kristna sammanhang nästan hela sitt liv. Som skicklig gitarrist har han alltid haft en plats i musiklivet, och utöver det har han även varit verksam som pastor. Men nu hade församlingen han hade varit pastor för spruckit, han hade lämnat sin fru, och gråtit så mycket att han blödde näsblod. Hela tillvaron hade brakat ihop, och Tommy anklagade Gud, som han inte tyckte brydde sig. Självt beskriver han den tiden som en ökenvandring.

Vid det här laget har Tommy berättat den dramatiska fortsättningen på historien många gånger. Den osannolika vändningen som kom, just när det kändes som om det positiva i hans liv endast var historia. Alla vägar framåt verkade blockerade och Tommy såg ingen lösning på de problem som ständigt tyngde honom. Det är med ett uttryck av smärta som Tommy ser tillbaka på den svåra tiden. – Det var några enormt jobbiga år då jag kände mig helt misslyckad. För att få en paus i mitt jobb som bilförsäljare, brukade jag ta en promenad på lunchrasten. En dag passerade jag förbi en skräphög och plötsligt var det som om jag såg mig själv ligga där. Jag såg också flera andra som jag kände, och som hade liknande livserfarenheter, ligga där bland soporna. Då steg det upp ett nödrop från mitt inre, en enkel bön till Gud: 'Om du reser mig upp från skräphögen så ska jag samla människor på en restaurang. Många vill ju inte längre gå till någon kyrka, eftersom de har så negativa erfarenheter av att ha blivit missförstådda och brända'.

På vägen tillbaka till arbetet passerade Tommy skräphögen igen och då sa han till Gud: 'Jag tar tillbaka allt jag sagt. Radera bandet, skit i det hela. Vem är jag som kan tro att något Sådant skulle kunna ske?' Men efter några minuter, tillägger han: 'Ok, om du verkligen vill detta, så får du bekräfta detta genom någon person som jag inte känner så bra'.

Natten som följde hade sångaren, musikern och evangelisten Simon Ådahl svårt att sova. Simon bor liksom Tommy Lehnberg i Gävle, men de kände då inte varandra närmare. Flera gånger under natten upplevde Simon att han på skulle ringa Tommy på morgonen. Efteråt har Simon beskrivit hur han hela natten såg som en blinkande neonskylt, med namnet "Tommy" på.

– Simon har också berättat hur han låg i sängen och argumenterade med Gud, för han ville egentligen inte ringa det där samtalet till mig. Men Herren gav honom ingen ro och på förmiddagen dagen efter, ringer telefonen på mitt arbete på bilfirman. Simon Ådahl är på tråden och han förklarar direkt att han inte tänker köpa bil, utan att han har ett budskap från Herren att förmedla.

Tårar av tacksamhet stiger upp i Tommy Lehnbergs ögon, när han berättar om detta märkliga telefonsamtal, som i praktiken förändrade hans liv. Simon hade ett fullständigt omvälvande budskap att förmedla; nästan omöjligt för Tommy att ta in.

– Simon visste ju ingenting om min situation, han bara

INBOKADE JESUSTRÄFFAR

Hösten 2016

Gävle, slutet av augusti
Malmö, 17 september
Uppsala, slutet oktober

Våren 2017

Söderhamn, 4 februari
Gävle, 25 mars.
Sundsvall, 29 april
Örnsköldsvik, 20 maj
Uppsala, 17 juni

Mer information kommer du att hitta på
Facebook (sök på "Jesusträff").

förmedlade orden han fått från Herren:

'Jag reser dig upp från skräphögen! Den herdestav som rycktes ur din hand sätter jag nu tillbaka. Du ska samla de sargade och slagna fåren!'

Jag blev så paff att jag höll på att svimma.

Samtidigt bjöd Simon hem Tommy och hans fru för att de skulle samtala och be tillsammans. De fick genast en bra relation och god gemenskap i bönen. När de träffats några gånger, sa Simon till Tommy: 'Jag upplever att du lovat Gud något – vad är det?' Tommy berättade då om bönen han bett vid skräphögen om att samla människor, som liksom Tommy, blivit sårade, gått igenom lidande och misslyckats under livets gång. Simon tänkte på den idén och sa att han ville stötta mig.

Tommy brukade ibland gå till en lunchrestaurang som heter Farfars och äta lunch. Han frågade den libanesiske ägaren om han fick hyra restaurangen och bjuda in till en kravlös samling med mat och gemenskap, med Jesus i centrum. De kom överens om ett paketpris, där mat hyra och personal ingick. Eftersom stället hette Farfars restaurang, började Tommy bjuda in till "farfarsträffar" tillsammans med Simon.

– Samlingarna har ända ifrån början haft ett enkelt koncept med ledig gemenskap vid borden, fria mötesformer och öppenhet med våra brister, sprickor och sår. Vi vill undvika att styra upp för mycket, och ger möjlighet för dem som har något att berätta om vad Jesus gjort i deras

liv, någon som vill sjunga en sång eller ge en profetisk hälsning. Samtidigt är det flera som är engagerade i bön utanför själva restauranglokalen. Köerna till förbön brukar vara långa.

Till den första samlingen för sex år sedan kom det 50 personer sedan har dess har det ökat hela tiden. Snart blev restaurangen Farfars för liten. För två år sedan flyttades träffarna till Restaurang Salt och Peppar och då ändrades namnet till Jesusträffen. Som mest har vi samlat 190 personer, det är lokalen som sätter gränsen. Jesusträffarna har alltid varit fullbokade i god tid och många kända personer har besökt dessa träffar.

Tommy berättar att nu har konceptet spritt sig till flera andra platser och ännu flera är på gång. Sedan drygt ett år tillbaka är Tommy anställd av Tältmissionen – 100% Liv – bland annat för att utveckla satsningen på Jesusträffarna, som redan har berört tusentals människor. – Vi har fått många rapporter om att Gud mött med människor till helande, frälsning och återuppbyggelse. Simon Ådahl och hans medarbetare Örjan Armgren har tillsammans med flera andra förebedjare dessutom fått förmedla många hälsningar från Gud.

Satsningen med Jesusträffarna går alltså vidare mot ett större genombrott, till välsignelse för de tusentals människor i vårt land, som längtar tillbaka till en gemenskap de av olika anledningar lämnat. ■

MAINE ÅTERVÄNDER TILL BRASILIEN, DÄR ALLT BÖRJADE

Det var i Montes Claros, som Tältmissionens sociala arbete i Brasilien startade 1970. Åren 1978–1990 jobbade Maine Viklund där, med verksamheten på barnhemmet Estrela da Esperanca (Hoppets Stjärna). I höst återvänder Maine hit för uppföljningsarbete.

Text och foto: Börje Norlén

Maine Viklund har nu tillagt Olofsson i sitt namn, sedan hon gift sig med Helmer. Hon är en riktig arbetsmyra, som outtröttligt satsat många år i Kenya, Brasilien och Rumänien. En hel del av uthållighet, envishet och tålamod har hon säkert ärvt från pappa Olle, som vann Vasaloppet 1942. Maines tuffhet och förmåga att uthärda strapatser är allmänt omvitnad.

1991 behövdes en person med de egenskaperna att leda Hoppets Stjärnas uppbyggnadsarbete i Rumänien. Den misär som blottades när kommunistregimen rasade samman chockerade en hel värld. Stora insatser krävdes och kraven på en övergripande var stora. Maine ansågs vara den mest lämpade och togs därför hem från Brasilien, för detta specialuppdrag.

– Även om det var spännande med en ny utmaning kändes det ändå som om mitt uppdrag i Brasilien inte riktigt blev avslutat. Därför har det funnits kvar en längtan inom mig att någon gång få möjlighet att komma tillbaka och få chans att knyta ihop de trådar som hänger i luften.

I våras var Maine på ett tio dagars besök i Montes Claros. Verksamheten på barnhemmet lades ner för cirka 20 år sedan och de forna barnhemsbarnen är nu vuxna, de flesta med egna familjer. Maine träffade ett 20-tal av dessa som hon kände personligen. De uttryckte fortfarande sin tacksamhet över att de blivit så väl omhändertagna på barnhemmet. Där fick de mat, husrum, vård och omsorg, goda föredömen och kristen fostran. Detta har präglat dem för livet.

– 80 procent av dem jag träffade är bekännande kristna och på något sätt aktiva i olika församlingar. Två av dem är pastorer, några är diakoner och diakonissor; evangeliet har betytt mycket för deras personliga utveckling. Det är klart att det sätter djupa spår i en liten människa att bli övergiven av sina föräldrar. Tron har inneburit att de kunnat förlåta, utvecklas till upprättade och fria människor och kunnat gå vidare i livet.

Maine berättar vidare att de flesta har hus, bil, fast arbete och fina familjer. De har blivit förberedda för livet,

genom att missionen har gått in och stöttat på olika sätt, exempelvis med skolväxter, yrkesutbildning och hjälp till tomt- och husköp. Flera av dem har, tack vare den yrkesutbildning de fick, kunnat starta egna företag, och en del har lyckats otroligt bra. Maine fick många frågor från dem som ville ha några fler pusselbitar om sin barndom.

– De frågade om jag hade något foto från när de var små och undrade hur de hade uppfört sig på barnhemmet. En del minns också små bus som de hade gjort. De var så tack-samma att hoppet kommit in i deras liv, när egentligen inget hopp fanns.

Vid besöket i Brasilien upplevde Maine ett tilltal från Guds Ande att följa upp den verksamhet hon var involverad i när hon gick in i arbetet i Rumänien för 25 år sedan. I slutet av september 2016 planerar hon att åka ner i, till att börja med, tre månader, tillsammans med maken Helmer, för att känna sig för. Sedan några år är Maine pensionär, men i Guds rike gäller andra regler. – Så länge jag är frisk vill jag vara i verksamhet. Det känns roligt att få avsluta det arbete som jag upplevde aldrig blev riktigt klart. Jag kan ju språket och känner förhållandena där och det underlättar förstås. I Brasilien är de jättegla för att jag kommer tillbaka. Många som räddades till livet på barnhemmet har sagt till mig att de vill göra något för att betala tillbaka något av den gener-

ositet de själva mötte. De vill göra en insats för människorna runtomkring.

Det Maine upplever ska bli hennes roll är att vara en samlande person, som kan samordna idéer och hjälpa de som vill göra en insats, att också verkligen komma igång. – Den första tiden kommer jag ägna mycket tid i bön för att få klarhet i hur vi ska gå tillväga, och vilka verksamheter som kan vara

lämpliga att starta med. Gympa, fotboll, konst är några förslag, som vi kan diskutera. En ledningsgrupp ska vi också skapa och jag ska försöka vara katalysator och hjälpa till av få de olika bitarna att falla på plats.

De kommer förstås försöka ha samtal med kommunen om att gå in ekonomiskt och även hjälpa till med lokaler. Maine ser sin egen roll att bygga upp självförtroendet hos dem som flaggat för att de vill göra en insats.

– De måste inse att detta är deras eget projekt. Under uppbyggnadsskeendet vill jag stå tillsammans med dem för att dra igång det hela, för att sedan dra mig tillbaka. På det sättet hoppas jag få tillfälle att för min del avsluta det uppdrag som jag inte kände mig riktigt klar med, när jag blev ansvarig för arbetet i Rumänien, avslutar Maine förhoppningsfullt. ■

DIN HJÄLP LÖNAR SIG!

**FRÅGAN GNAGER I ALLA OSS SOM SKÄNKER TILL ETT GOTT ÄNDAMÅL:
KOMMER MIN HJÄLP ATT GÖRA SKILLNAD? EFTER 46 ÅR BEHÖVER VI INTE UNDRÅ LÄNGRE.**

De barn som vi försökte ge en framtid för många år sedan har blivit vuxna nu. Idag möter vi dem igen. Lärare och ingenjörer – till och med kvinnliga fotbollsspelare. Hur många lyckliga möten väntar oss i framtiden? Det hänger på hur många barn vi kan hitta faddrar till idag. Kort sagt: Det hänger på dig.

BESÖK WWW.STAROFHOPE.SE FÖR ATT BLI FADDER IDAG!
Du kan också mejla info@starofhope.org eller ringa 0662-461 00.

Swisha valfritt belopp
till – 900 25 36

hoppets stjärna
star of hope

OLIKA SÄTT ATT STÖDJA VÅRT ARBETE!

Be för vårt arbete och evangeliets spridning

Att du tar med vårt arbete i dina böner betyder otroligt mycket.

Stöd arbetet som månadsgivare

När du ger månatliga gåvor hjälper du oss att utveckla vår verksamhet

Ge en enskild gåva

Enskilda gåvor ger möjlighet till riktade punktingsatser. Be Gud om ledning i ditt givande.

För att ge en enskild gåva skickar du ditt bidrag till PlusGiro 69 35 77-9.
Behöver du inbetalningskort eller söker information maila oss på
info@taltmissionen.se eller ring 0662-461 31.

TACK, DITT ENGAGEMANG GÖR SKILLNAD!